

sam košek. Pomembna je tudi ekološka razlika, saj ta vrsta škržolice uspeva na zelo zakisanih, z apnencem revnih tleh. Na takšnem rastišču, ki je verjetno posledica lokalno neapnenčaste kamninske podlage, sva nanjo naletela na Korošici.

Pri pregledu poznavanja razširjenosti vrste v Sloveniji se je izkazalo, da je bila alpska škržolica doslej znana samo iz Julijskih Alp (WRABER 2007), pa še tam je redka, znana le iz dveh kvadrantov (JOGAN & al. 2001). V kvadrantu 9547/4 je znana iz Mangarta, v kvadrantu 9548/4 pa iz Kriških podov (oboje dokumentirano s herbarijskimi primerki v herbariju LJU).

V Furlaniji- Julijski krajini (POLDINI 2002) in Avstriji je precej pogostejša, v slednji zlasti v Centralnih Alpah, raztreseno pa tudi drugje v subalpskem in alpskem pasu (FISCHER 1994). V delu Kamniških Alp in Karavank, ki segajo na ozemlje Avstrije, še ni bila najdena (HARTL & al. 1992). Tukaj navedeno nahajališče je tako prvo znano za Kamniške Alpe.

Glede na maloštevilne populacije te vrste z malim številom primerkov v le treh kvadrantih (srednjeevropskega florističnega kartiranja) v Sloveniji, predlagamo uvrstitev alpske škržolice v kategorijo redkih vrst (R) v Rdeči seznam praprotnic in semenk Slovenije.

Literatura

- FISCHER, M. A. (ed.), 1994: Exkursionsflora von Österreich. Verlag Eugen Ulmer, Wien.
- HARTL, H., G. KNIELY, G. H. LEUTE, H. NIKLFELD & M. PERKO, 1992: Verbreitungsatlas der Farn- und Blütenpflanzen Kärntens. Naturwissenschaftlicher Verein für Kärnten, Klagenfurt.
- JOGAN, N. (ed.), T. BAČIČ, B. FRAJMAN, I. LESKOVAR, D. NAGLIČ, A. PODOBNIK, B. ROZMAN, S. STRGULC KRAJŠEK & B. TRČAK, 2001: Gradivo za Atlas flore Slovenije. Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju. 443 pp.
- POLDINI, L., 2002: Nuovo Atlante corologico delle piante vascolari nel Friuli-Venezia Giulia. Regione FVG, Az. Parchi e Foreste Reg. Università degli Studi di Trieste.
- WRABER, T., 2007: *Hieracium*. In: Martinčič, A., T. Wraber, N. Jogan, A. Podobnik, B. Turk, B. Vreš, V. Ravnik, B. Frajman, S. Strgulc Krajšek, B. Trčak, T. Bačič, M. A. Fischer, K. Eler & B. Surina: Mala flora Slovenije: ključ za določanje praprotnic in semenk. Tehniška založba Slovenije, Ljubljana. pp. 707-716.

BOŽO FRAJMAN & PETER SCHÖNSWETTER

85. *Orobanche hederæ* Duby

Prvo nahajališče redke vrste (R) izven submediteranskega fitogeografskega območja (SM) v Sloveniji.

First locality of a rare species (R) outside of the submediterranean phytogeographic region (SM) in Slovenia.

9856/3 Slovenija: Štajerska, Zasavje, pri Mitovškem slapu zahodno od vasi Škofja Riža JV od Trbovelj [15°1'49" E 46°7'12" N]; 300 m, zajeda na bršljanu (*Hedera helix*). Leg.: B. Frajman & P. Schönswetter, 01.11.2006 (LJU).

Bršljanov pojalnik je submediteransko-mediteransko-subatlantska vrsta, razširjena od Irske in Iberskega polotoka na zahodu, do Kavkaza in Irana na vzhodu, vendar ni nikjer zelo pogost (KREUTZ 1995). V soseščini Slovenije je poznan iz Avstrije, kjer uspeva le na skrajnem zahodu države, naturaliziran pa je tudi v Botaničnem vrtu Univerze na Dunaju (FISCHER & al. 2005). V Avstriji velja za izredno ogroženo vrsto, ki ji grozi izumrtje (NIKLFIELD & SCHRATT–EHRENDORFER 1999). V Italiji je splošno razširjen (PIGNATTI 1982), tudi v bližnji soseščini tik čez mejo (POLDINI 2002). Na Hrvaškem je bršljanov pojalnik znan iz Dalmacije (NIKOLIĆ 2007). Na Madžarskem je znan iz okolice Blatnega jezera (SIMON 2000).

JOGAN s sodelavci (2001) navaja bršljanov pojalnik le za tri kvadrante v SM, pa tudi STRGULC KRAJŠEK (2007) kot edino območje razširjenosti navaja SM. Med obiskom nahajališča Veselskyjevega slanozorja (*Heliosperma veselskyi*) pri Mitovškem slapu pri Trbovljah, sva na gozdnem pobočju naletela na številne primerke pojalnika. Po natančnejšem pregledu sva ugotovila, da gre za vrsto *Orobancha hederæ*, torej gre za prvo znano nahajališče izven SM. Morda je vrsta bolj razširjena, vendar sta kratko obdobje cvetenja pojalnikov ter razmeroma težavno prepoznavanje in določanje vzroka za pomanjkljivo poznavanje razširjenosti te in ostalih vrst pojalnikov pri nas.

Literatura

- FISCHER M. A., W. ADLER & K. OSWALD, 2005: Exkursionsflora von Österreich, Liechtenstein und Südtirol. Land Oberösterreich, Biologiezentrum der OÖ Landesmuseen, Linz.
- JOGAN, N. (ed.), T. BAČIĆ, B. FRAJMAN, I. LESKOVAR, D. NAGLIČ, A. PODOBNIK, B. ROZMAN, S. STRGULC KRAJŠEK & B. TRČAK, 2001: Gradivo za Atlas flore Slovenije. Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju.
- KREUTZ, C. A. J., 1995: *Orobancha*. Die Sommerwurzen Europas. The European broomrape species. Band 1: Mittel- und Nordeuropa. Volume 1: Central and Northern Europe. Sichtung Natuurpublicaties Limburg, Maastricht.
- NIKLFIELD, H. & L. SCHRATT–EHRENDORFER, 1999: Rote Liste gefährdeter Farn- und Blütenpflanzen (Pteridophyta und Spermatophyta) Österreichs. 2. Fassung. p. 33–130. In: Niklfeld, H. (Ed.): Rote Listen gefährdeter Pflanzen Österreichs, 2nd edition. Grüne Reihe Bundesmin. Umwelt Jugend Familie (Wien) 10.
- NIKOLIĆ, T. (ed.), 2007: Flora Croatica baza podataka. On-Line (<http://hirc.botanic.hr/fcd>). Botanički zavod, Prirodoslovno-matematički fakultet, Sveučilište u Zagrebu.
- PIGNATTI, S., 1982: Flora d'Italia II. Edagricole, Bologna.
- POLDINI, L., 2002: Nuovo Atlante corologico delle piante vascolari ne Friuli Venezia Giulia. Regioni Autonoma Friuli Venezia Giulia & Università degli Studi di Trieste, Udine.
- SIMON, T., 2000: A Magyarországi edényes flóra határozója. Nemzeti tankönyvkiadó, Budapest.
- STRGULC KRAJŠEK, S., 2007: Orobanchaceae. In: MARTINČIĆ A., T. WRABER, N. JOGAN, A. PODOBNIK, B. TURK, B. VREŠ, V. RAVNIK, B. FRAJMAN, S. STRGULC KRAJŠEK, B. TRČAK, T. BAČIĆ, M. A. FISCHER, K. ELER & B. SURINA: Mala flora Slovenije: ključ za določanje praprotnic in semenk. Tehniška založba Slovenije, Ljubljana. pp. 573-578.